

Written by - முருகப்பதி -

Monday, 04 May 2020 23:01 - Last Updated Monday, 04 May 2020 23:36

மகாகவி பாரதியின் ஞானகூறு அல்வாய் அருளம்பலம் சாமி அவர்கள் தோன்றிய இலங்கையின் வடபுலத்தில் அல்வாய் பிரதேசம், பல கலை, இலக்கியவாதிகளையும் தமிழ் அறிஞர்களையும் அறிமுகப்படுத்தியிருக்கிறது. அவ்வப்பிரிவிருந்து 2007 ஆம் ஆண்டு ஓசைக்கிழங்கு மாதம் முதல் வெளிவரத்தொடங்கிய ஜீவந்தி கலை, இலக்கிய மாத இதழ் 2020 ஆம் ஆண்டு ஜனவரி மாதம், தனது 136 ஆவது இதழை ஆண்டுமலராக வெளிக்கொணர்ந்துள்ளது. இதன் ஆசிரியர் கலாமணி பரணீ தரன் ஈழத்து இலக்கிய உலகில் இளம் தலைமுறையைச் சேர்ந்தவர். யாழ்க்குடா நாட்டிலிருந்து மறுமலர்ச்சி முதல் மல்லிகை வரையில் பல இதழ்கள் தோன்றி காலப்போக்கில் மறைந்துவிட்ட

Written by - முருகப்பதி -

Monday, 04 May 2020 23:01 - Last Updated Monday, 04 May 2020 23:36

சபாநாயகர் அங்கு ஏற்பட்ட வறண்டிதழ் திற்கு ஜீ வந்தியாக ஊற்றெடுத்து வந்தது இந்த இதழ். இலங்கையில் நீ பித்தபேரக காலம் முடிவூறாத காலப்பகுதியில் வடக்கிலிருந்து வளிவரத்தொடங்கிய ஜீ வந்தி, ஈழத்து சிறுநிதழ் இலக்கிய வரலாற்றில் கட்டுதலான சிறப்பிதழ்களை வளியிட்டிருக்கும் பரமமையும் பற்றது. கடந்த பதினாண்டு ஆண்டுகளாக குள் இருபது சிறப்பிதழ்களையாவது ஜீ வந்தி வளியிட்டிருக்கும் என்பது எமது கணிப்பு. ஜீ வந்தி அவுஸ் திரலேயா - கனடா சிறப்பிதழ்களையும் முன்னர் வளியிட்ட இந் நூடுகளிலிருந்து எழுதிவரும் படபாளிகளையும் ஊக்கிவித்துள்ளது. அத்துடன் சில ஈழத்து இலக்கிய ஆளுமகைளின் வரிசையில் எழுத்தாளர்கள் கே.எஸ். சிவகாமாரன், க. சட்டநாதன், சங்கைஆழியான், தணியான், குழந்தை சண்முகலிங்கம் ஆகியோரை கௌரவிக் கும் வகையிலும் சிறப்பிதழ்களையும் வளியிட்டிருக்கிறது. இவ்வை தவிர, பண்கள் சிறப்பிதழ், கவிதைச் சிறப்பிதழ், உளவியல் சிறப்பிதழ், இளம் எழுத்தாளர்கள் சிறப்பிதழ், சர்வதேச தமிழ் எழுத்தாளர் மாநாடு சிறப்பிதழ், மலையக சிறப்பிதழ், திருகோணமலை சிறப்பிதழ், ஈழம் - கவிதை சிறப்பிதழ், ஈழத்து பண்கள் எழுத்தாளர்கள் சிறப்பிதழ், சிறுவர் இலக்கிய சிறப்பிதழ், ஈழம் ஹகைக் கவிதைச் சிறப்பிதழ் முதலானவற்றையும் வளியிட்டாள் எது.

அத்துடன் ஜீ வந்தி வளியீடாக இதுவரையில் 90 இற்கும் மறேபட்ட நூல்களும் வளிவந்துள்ளன. ஜீ வந்தியின் ஆசிரியர் கலாமணி பரணீ தரனும் படபிலக்கியவாதி. இவரது தந்தையார் கலாமணியும் மித்த எழுத்தாளர். கலாமணியின் தந்தையார் தம்பியை வடபுலத்தில் கிராமங்களை தோறும் இரண்டாயிரத்திற்கும் மறேபட்ட தடவை இசைநாடகங்களை அரங்கறேறியிருப்பவர்.

பரணீ தரனின் மனைவி விஷ்ணுவர்த்தினியும் படபிலக்கியவாதியாவார். இவ்வாறு ஒரு கலை இலக்கியப் பாரம்பரியத்திலிருந்து ஜீ வந்தியை தொடர்ச்சியாக வளியிட்டாவும் பரணீ தரனுடைய சில இலக்கிய நூல்களும் வரவாகியுள்ளன. ஜீ வந்தி சிறுநிதழ் சங்கத்தின் விருதையும் தமிழ்நாடு கு. சின்னப்பாரதி அறக்கட்டளை விருதையும் பற்றுகிறது. இந் தப்பின் னணிகளுடன் தான் எமக்கு கிடைத்துள்ளது ஜீ வந்தி 13 ஆவது ஆண்டாமலரைப் பற்றிய எமது வாசிப்பு அனுபவத்தை பகிர்ந்துகொள்கின்றோம்.

இம்மலரின் ஆசிரியத்தலையங்கம், கடந்த 2019 ஆம் ஆண்டில் ஜீ வந்தி வரவாக்கிய இதழ்களில் இடம்பற்ற எழுத்தாளர்களினதும் அவர்களது படபாபுகளின் எண்ணிக்கையையும் பாளளிவிபரத்துடன் பதிவுசெய்கிறது.

13 ஆவது ஆண்டாமலரில் வழக்கம்போன்று கட்டுரைகள், சிறுகதைகள், நரே கால்கள், கவிதைகள், குறுங்கதைகள், விமர்சனங்கள், மொழிபெயர்ப்புச் சிறுகதை, நூல் அறிமுகம், அஞ்சலிக் குறிப்புகள், மித்த எழுத்தாளர் தணியான் எழுதிவரும் திரும்பிப்பார்க்கிறேன் தொடர், கொற்றைபி. கிருஷ்ணானந்தன் எழுதிவரும் குறுங்கதைகளும் இடம்பற்றிருந்தாலும் இம்மலரம் எமது பார்வையில் ஒரு சிறுகதைச் சிறப்பிதழைப்போன்றதோர் தோற்றத்தையும் வழங்கத் தவறவில்லை.

தாட்சாயினி, க. சட்டநாதன், சிவ. அர்பரன், குப்பிழான் ஐசண்முகன், வி. ஜீ வகாமாரன், மல்லிகை சி. குமார், மு. அநாதரட்சகன், ககிராவ சுலகை (மொழிபெயர்ப்பு சிறுகதை) எம். எம். ஜயெசீலன், வதனரகோ அஜந்தகுமார், மலரன்னை, ககாமகன், மா. சிவசோதி, மு. தயாளன், கீ தாகணலே அகியோரின் பதினாந்து சிறுகதைகள் இடம்பற்றிருக்கின்றன.

Written by - முருகப்பதி -

Monday, 04 May 2020 23:01 - Last Updated Monday, 04 May 2020 23:36

மறந்த மல்லிகை சி. குமார் எழுதியிருக்கும் கரண்ட் கட்டான நேரம் என்ற சிறுகதையை வாசித்தபோது, அவரைப் பற்றிய நினைவுகளும் மனதில் நிழலாடியது. அவர் எழுதிய கட்சைக கதை இதுதானோ..? தரெய்வில்லை. கல்வியின் முக்கியத்துவத்திற்கு முன்னால், கோயில்களில் உண்டியலில் சேரும் பணம் இரண்டாம் பட்சம்தான் என்பதை பட்டவர்த்தனமாக சொல்லிவிட்டு எம்மிடமிருந்து விடப்பெற்றுவிட்டார்.

தாட்சாயினியின் வண்சுவர் சிறுகதையை படித்துவிட்டு, அந்தக்கணத்தலை கடந்துசெல்வதற்கு வகைநேரமாகியது. மனதில் இனம் புரியாத பதட்டம் வந்தது. கர்ப்பிணித்தாய்மாரும் அவர்களையெல்லாம் அடக்கவண்பிய சிறுகதை. இதனையாராவது சிங்களத்தில் மொழிபெயர்த்து வெளியிடுவது சமீபகாலம் பட்ட மிக்க செயல். இதனைவெறும் கதையாக பார்க்காமல் விழிப்புணர்வுபட்டதக்க செய்தியாகவும் கவனத்தில் கொள்ளமுடியும்.

க. சட்டநாதன், ஆண் - பெண் உறவின் மெல்லுணர்வுகளை வெளிப்படுத்தி கதைகள் எழுதுவதில் வல்லவர். அத்தகைய கதைகளை எழுதுவது அவருக்கு வலம் சாப்பிடுவது போன்றது. இரண்டு காதலர்களின் மனவண்ணர்வுகளையும் அவர்களிடையே நீடித்த சில வருட இடவெளிபற்றியும் அவரது கனவு மெய்ப்பட வேண்டும் சிறுகதை பசுகிறதும்.

சிவ. அரபினின் மெளனத்தின் சலனம் சிறுகதை நனவிடதையே தலாக வெளிப்பட்டுள்ளது. ஒரு பிஸ்கட்டை தன் பிள்ளைக்குக் கொடுத்துவிட்டு “ முகத்தில் காசும் கீறிவிடும் “ எனக்காவல் இருக்கும் தாய்க்கொண்டிருக்கும் எமது சமீபகாலத்திலிருந்து வந்திருக்கும் ஒரு தாயின் மகனுடைய முகத்தில் ஆரம்பவகுப்பில் படிக்கும் மறறும் ஒரு மாணவன் பென்சிலால் குத்தி காயப்படுத்தி நிரந்தர தழும்பை ஏற்படுத்திவிடுகிறான். அந்தக்குற்றவண்ணர்வோடு வாழும் அம்மாணவனை, பாதிக்கப்பட்ட மாணவனின் தாய் எந்தவெறும்பும் காண்பிக்காமல் அரவணத்தை உபசரிக் கிறான். சின்னப்பிள்ளைகளின் சண்டைகளுக்கு பெரியவர்கள் வரிந்து கட்டிக்கொண்டு நிற்கவண்பட்டாம் என்ற செய்தியை சொல்லாமல் சொல்கிறது இச்சிறுகதை.

இருதயத்தில் தோன்றும் உபாதைகளை அனுபவிக்கும் ஒரு நோயாளித் தந்தை, மருத்துவமனைகளிலும், மருத்துவர்கள், தாதிகளிடத்தில் கழிக்கும் பொழுதுகள் பற்றிப்பசுகிறதும் குப்பிழான் ஐ. சண்முகனின் சிறுகதை. எமக்கும் மிகவும் நெருக்கமான கதைதான் இது. ஒவ்வொரு இருதய நோயாளியும் எதிர்நோக்கும் அனுபவம்தான். சில சமயம் எம்மை பரிசோதிக்கும் மருத்துவர்கள் எம்மிடமிருந்துதான் கற்றுக்கொள்கிறார்களா? என்ற எண்ணத்தையும் வரவழகைக்கும். சண்முகன் இக்கதையின் இறுதியில் சொல்லும் செய்தி உணர்வுபூர்வமானதும் வலிமையானதுமாகும். வடக்கின் ஒரு பெரியாஸ்பத்திரியில் இக்கதையின் நோயாளி நாயகனை பரிசோதிக்கும் ஒரு மருத்துவபீட மாணவி, “ வருத்தம் எல்லாம் சுகமாகும் “ என்று சொல்கிறாள். அவளது பசேசு உச்சரிப்பிலிருந்து, அவளை அவர் விசாரிக்கிறார். அவள் தனது சொந்த ஊர் இருப்பது தன்னிலங்கையில் ஒரு சிறுபுரம் என்கிறாள். “ எல்லாம் சுகமாகும் “ - நோய்க்கு இனம், மதம், மொழி, என்று ஏதும் இல்லா என்பதை பட்டகமாக இச்சிறுகதை சொல்கிறது.

டென்மார்க் ஜீ வகுமாரனின் அவளும் இவளும் சிறுகதையும் காதலின் மெல்லுணர்வுகளையே சித்திரிக்கிறது. விஜய் சதேபதியும் தரிஷாவும் நடித்த 96

Written by - மருகப்பதி -

Monday, 04 May 2020 23:01 - Last Updated Monday, 04 May 2020 23:36

திரைப்படம் ஏற்படுத்திய அருட்டுணர்வின் வளிப்பாடாக இச்சிறுகதையின் நாயகனின் ஏக கம் சித்திரிக்கப்படுகிறது. காதலித் தவள் யாரோ ! கரம்பற்றியவள் யாரோ ! மற்றும் ஒருத்தியை கரம்பற்றியபின்னரும் முன்னாள் காதலிநினைவில் வந்துகொண்டேயிருப்பாள். காலம் கடந்து சன்னாலும் நினைவுகளை கடந்து செல்லமுடியாததானே..? கரம்பிடித்த மனைவியிடத்தில் கோபம் வரும்போதுதான் பெரும்பாலான கணவன் மாருக குமுதல் காதலியின் அருமனைபெருமனை திரியவருகிறது. அதனைத் தப்பித்தவறி மனைவியிடம் சொல்லி மாட்டிக்கொள்ளாதீர்கள். அப்படிச் சொன்னால், “நானும் அவளைப்போல் உங்கள் காதலை புறக்கணித்து விட்டுப்போக மாட்டனே” என்று ஜீ வகுமாரன் சித்திரிக்கும் மனைவிபாத திரத்தின் சாட்டை அடிகிடைத்துவிடும். கவனம்! மெல்லிய புன்னகையுடன் இச்சிறுகதையை கடந்து செல்லலாம்!

வடபுலத்திலிருந்து தன்னிலங்கைக்கு ஆசிரிய நியமனம் பெற்று வரும் ஒருவருக்கும் அவருடன் பணியாற்றும் மற்றும் ஒரு இளம் ஆசிரியனும் இடையேதோன்றும் மாறுபட்ட இரசனை பற்றிய கதையை ம. அநாதரட்சகன் எழுதியிருக்கிறார். சிட்டுக்கூர்வி, மணை, வால்கூர்வி, தனே சிட்டு, வானம்பாடி, மஞ்சள் கூர்வி, காட்டுப்புறா, கிளி, கூயில் ... இப்படி ஏகப்பட்ட பறவையினங்களின் ஓசையில் லயித்துவிடும் வடபுலத்து ஆசிரியனின் இரசனையிலிருந்து முற்றாக வேறுபட்ட இளம் ஆசிரியன் மனோகரனுக்கு அந்த பறவையினங்களின் கீதம் வறொப்பேற்படுத்துகிறது. ஆனால், அவனது ஊரின் சிங்களப்பெயர் கீதியன கந்த. அதாவது கீதம் இசைக்கும் மலை. (ஜீ வந்தியில் ஹீ ஹியன கந்த - என அச்சாகியிருப்பது தவறு!)

அயனோனா என்ற குதிரை வண்டிக் காரனின் புலம்பல் வாசகரை நெகிழ்ச்சியெயலாம். துயர்பகிர்வு என்று நாளும் பொழுதும் பசேும் காலத்தில் நாம் வாழ்கின்றோம். சோவியத்தின் படபாளமனை அன்டன் செக்கோவ் (1860-1904) காலத்திலும் ஒருவர் துயரத்தனை மறவரகளுடன் பகிர்ந்துகொள்ள முடியாத துரப்பாக கியத்தனை இச்சிறுகதையின் கனிவோடு சித்திரிக்கிறது. தனது புதல்வனின் மரணத்தனைப் பற்றி கடைபுறகும் நாதியற்ற ஏழை மாதியவன், கடவுள் ஏன் தன்னனை வாழவிட்டு விட்டு, தனது மகனை பறித்தார்..? என்று புலம்புகிறான். ஆனால், அந்தப்புலம்பலையும் அவனது வண்டியில் சவாரி வரும் பயணிகள் கடைபுறகு தயாரில்லை. இறுதியில் தனது துயரத்தனை தனது குதிரையிடத்தில் சொல்லும்போது, “உனக்கு ஒரு குட்டி இருந்து, அது இறந்துபோனால், உனக்கு எப்படி இருக்கும்..? துயரமாய் இருக்காதா..? எனக்கேட்டு, சமநிலைக்கு வரமுயற்சிக்கின்றான். தொடர்ந்து தரமான மலைத்தையே சிறுகதையை தமீழுகு வரவாக்கிவரும் கக்கிராவ சூலகை, இந்த ருஷ்யச் சிறுகதையையும் உருக்கமாக மொழிபெயர்த்துள்ளார்.

மலையைத்தில் தொன்றுதொட்டு நிலவிவரும் சிறுதெய்வ வழிபாட்டில் மாடாசாமி கடவுளும் முக்கியமானவர். இரண்டு தலைமுறையின் கதையை நம்பிக்கையின் அடிப்படையில் சொக்கஞ்சேர் என்ற தலைப்பில் எம்.எம். ஜெயசீலன் எழுதியுள்ளார். அம்மக்களின் குலதெய்வத்தின் அருவாள் கத்தியும் இக்கதையில் ஒரு பாத திரம்தான். சிவன் - பிள்ளையார் - மருகன் - அம்மன் என்று ஒருவகையான வழிபாட்டு முறையும், மாடாசாமியையே குலதெய்வமாக வழிபடும் முறையும் இன்றளவும் நீடித்துவருகிறது. அவற்றுக்கு பச்சையெய்வர்களிடையே நிலவும் நிழல்யுத்தம் துல்லியமாக சொல்லப்படுகிறது. கபிர்ந்து வாசித்தால் அந்த துல்லியம் புரியும்.

Written by - முருகப்பதி -

Monday, 04 May 2020 23:01 - Last Updated Monday, 04 May 2020 23:36

ஒன்றரைபக்கத்தில் மீண்டும் தலமைமுறையின் கதையை எழுதிவிடமுடியுமா..? ஆம் முடியும்! என்று நிரூபித்துள்ளார் 'என்ற ஆச்சி' சிறுகதையை எழுதியிருக்கும் வதனரகோ அஜந்தகமார். கழப்பிச் செய்து தாய் அடிக் கவந்தால், பாதுகாப்பும் அரவண்பையும் தடீ ஆச்சியைச் சூற்றிவரும் கழந்தயையும் ஓர்நாளாய்கிறார். அவளது கழந்தயையும் காய்ச்சல் வந்து குணமாகி தண்ணீரில் விளையாடுகிறது. அவள் அதனை அடிக் கத்தடி எடுத்ததும், அக் கழந்தை அவளது தாயிடம் (ஆச்சியிடம்) ஓட்கிறது. கழந்தையினதும் தாய் மறறும் ஆச்சியினதும் உணர்வுகளை அழகாகவும் நரேத்தியாகவும் இக் கதையை சித்திரித்துள்ளது.

மலரன்ன எழுதியிருக்கும் உள்ளகத்தின் உசும்பல் சிறுகதையும் சிறப்பாக வளையப்பட்டுள்ளது. ஆசிரியப்பணிக் குச்சலெல்லும் ஓர் சராசரி தமிழ்க்குடும்பத்தலவை ஓர் ததியின் அன்றாடக் காலப்பொழுதில், வீட்டில் அவள் எதிர்கொள்ளும் அவதியை பசேத்தொடங்கிய இச்சிறுகதை, தமிழரசன் என்ற மாணவனதும் அவளது வலதுகுறந்த தாயினதும் வலிநிரம்பிய கதையாக வளர்கிறது. அந்த மாணவன் மீண்டும் வயது கழந்தைப் பரவத்தின் போது, போர்க்காலத்தில் சரணடைந்து காணாமல் போன ஓர் இளம் தந்தையின் பிள்ளை. கோயிலில் தரப்பட்ட விபிதி, சந்தனம், குங்குமத்தை தனது விதவைத் தாயின் நற்றெறியில் பிசியதனால், தாயின் கோபத்துக்கும் அடிக் கும் ஆளாகிவிட்கிறார். தனது பிள்ளையின் கல்வி முன்னறேறும் பற்றி அந்தத் தாய் அறியவந்தவிடத்தில் தான், அவளும் போரில் ஓர் கரத்தலை இழந்திருப்பது ஆசிரியைக் குத்திரிகிறது. அந்த மாணவன்க்கோ, வானத்தில் உலங்குவானபிரத்திபக்கும் சத்தம் கட்டாலவே பயத்தில் சிறுநீர் கழிந்துவிடும். போரில் பாதிக்கப்பட்ட இளம் விதவைத் தாய் மாரின் அவல வாழ்க்கையுடன் ஒப்பிடும் போது, அனதத்து சுகமும் இரூந்தும் ஓர் காலப்பொழுதின் அவதியா பெரிய சுகமலை. "உனக்கும் கீழே வாழ்பவர்க்கோடி, நினதத்துப்பார்த்து நிம்மதி நாடும்" என்ற வாசகம் நினவைக்கு வருகிறது.

முதல் தலமைமுறை செய்த பாவபுண்ணியங்கள் அடுத்த தலமைமுறையை பாதிக்கும் என்பதும் முன்னரே வாக்கு. அதனையே முற்பகல் செய்யின் பிற்பகல் விளையும்கு என்றும் சொல்வார்கள். கோமகன் எழுதியிருக்கும் தயெவானை சிறுகதை, ஓர் அழகிய நாற்சார் வீட்டை சூற்றிச் சூழலுகிறது. ஐந்தாவது தலமைமுறைக் கதை. வசந்த மாளிகை திரைப்படம் வந்த காலத்தில் மலாயன் பன்னெய்யர் காசிநாதர், தனது மனவியை புதிதாக வாங்கிய ஓஸ்ரின் சோமசுட்டிகாரில் அழகை துச்சினென்று உல்லாசவாழ்க்கை வாழ்பவர். கழந்தைப்பாக்கியம் இல்லாவிட்டாலும், சிலை வத்திற்கு குறையில் லாதவர்கள். மனவை தயெவானை நினவைமுறதி நரோய்க்கும் கணவன் காசிநாதர் புற்றுநரோய்க்கும் ஆளாகின்றனர். அதற்கலை லாம், முன்னயை தலமைமுறை செய்த பாவங்கள் தானடோ..? என்று ஊழ் வினையை நொந்துகொள்ளும் கதை. எல்லாம் இரூந்தாலும், பாவங்கள் துரத்தும் என்று சொல்ல வருகிறார் கோமகன். புகலிடத்திலிருந்தவாறு, பிறந்த மண்ணின் காலத்தலை சித்திரிக் கிறார்.

ஆயுதம் ஏந்திய இயக்கத்திற்குப் போன தனது அண்ணன் திரும்பி வருவான் என்று காத திரும்பும் ஓர் தம்பியின் மனவடோடங்களுடன் நகரும் படயைல் சிறுகதையை மா. சிவசோதி எழுதியிருக்கிறார். இதில் இடம்பெறும் தொடர்புள்ளும், தவப்படயைல் முதலான சொற்களின் அர்த்தம் தெரியவில்லை. "வடக்கிற்கு அப்பாலும் அதற்கும் அப்பாலும் வாழும் வாசகர்களாக அடிக் குறிப்புவாங்களோ" எனக் கட்டால் எழுத்தாளர் சிவசோதி கோபித்துக்கொள்ளலாகாது!

தன்னையே சூற்றி நரோம் அவலங்களக்கண்ட மனதிற்குள் குமுறியவாறு வாழும் ஓர்

Written by - மருகப்பதி -

Monday, 04 May 2020 23:01 - Last Updated Monday, 04 May 2020 23:36

லண்டன் வாசியின் சித்திரத்தை ஒரு சாமானியனின் அழகையில் வரந்துள்ளார் ம.தயாளன். இக்கதையின் நாயகனின் தர்மாவசேம அழகையாகவே வளையப்படுகிறது. பிறர் ஈன நிலை கண்டு துள்ளும் துவலும் மனம் அவனுடையது. எது எதற்கோ அர்த்தமற்ற அவன் அழுவதாக அவனதை திட்டும், அவனதை துரத்தியபிக்கும், புறக்கணிக்கும் சமீகத்தில் அழுதழுதே நடைபிணமாகி மயங்கி வீதியில் விழுந்து அம்பலன்ஸால் மருத்துவமனையைக் குடும்பத்துச் சலெல்பட்டும், வீட்டு திரும்புகையில், மனவையின் பார்வை: “எங்கள் குடும்பத்துக்காக அழமாட்டீர்களா..?” என இறங்குசுகிறது. வித்தியாசமான கதை.

புரிதலற்ற கணவன், பரிவாள் கழந்தை இவற்றுக்கு மத்தியில் வலையைக்கும் சன்றே வீட்டுப்பணிச்சுமையிலும் மழக்கி கணவனின் அன்புக்கு ஏங்கி பரிதவிக்கும் இளம்தாயின் கதை வழி நீளம்... எழுதியவர் கீதா கணேஷ். அவள் கடக்கவிரும்பும் தபிரம் நீளம்தான். அவனுடன் மூரண்பட்டு கோபித்துக்கொண்டு அவன் சன்றிருப்பதும் அவனது தாய் வீட்டுதான். அவளும் ஒரு பண்ணைதான்! கீழதைதயே நாட்களில் மட்டுமல்ல, வறே எங்கெல்லாமோ வாழும் எல்லா குடும்பத்தலைவிகளும் நரேும் கசப்பான அனுபவம்தான். “உம்மா, நீங்க வாங்கித்தந்த தொப்பியை வயில் சும்புபோது நாப்போட்டுக்கொள்ள உங்களதைதான் நினசைச்சுக்குவனே. – அதுபோல வாப்பாவும், நீங்க வாங்கிக்கொடுத்த மழகைக்கோட்டைப்போடும்போது எங்களை நினசைச்சுக்கலாம்தான்!” என்கிறது கழந்தை. இச்சிறுகதையை பதித்தபோது கனடா கற்பிச்சுமதியின் கும்படம் மனுவதி மற்றும் அண்மையில் பார்த்த பிங்காளித்திரபைபடம் **Bharja (The Wife)** நினவைக்கு வந்தன.

ஜீவந்தியில், யாழ். பல்கலைக்கழகத்தில் இந்து நாகரீகத்துறையை சலெவமனடோகரனின் நரேகாணலும் வளையாகியிருக்கிறது. விரிவூரையாளராக பணியாற்றும் அவரிடம் களேவிகளையென்வதை திருக்கும் இ.சு. மூரளிதரன்கு அவர் தரும் பதில்கள் பலவறே கலை, இலக்கிய விடயங்களையென்வது. இறுதிக் களேவிக் கு அவர் தரும் பதில் கவனிப்புக்குரியது.

“ஈழத்து இலக்கியச்சமூல் எப்போதும் போல கழநிலையெவாதமாகவே இருக்கின்றது” என பரேண்மையை சலெக்கிறார். அங்கு மட்டுமல்ல புகலிடத்திலும் இதுதான் நிலை! எம்மவர் எங்கு சன்றாலும் தமது தனித்துவம் பண்ணுவார்கள். அத்துடன் நறேற்புபெய்த மழகைக்கு மூளதை தவையெல்லாம், கண்ணுக்குத் தெரியும் விரூட்சங்களையெல்லாம் எள்ளி நகையாடும் அவலத்தையும் சலெவமனடோகரன் அழுத்தமாகச் சலெலிச்சலெக்கிறார். சலெவமனடோகரன் யாழ். பல்கலைக்கழகத்தின் தமிழ் இலக்கியத்துறையில் விரிவூரையாளராக இருக்கவண்ணையவர். மூன்னையென்வொற காலத்தையெவரால் அங்கே உருவாக்கமுடியும்!

1950 இற்கு முன் எழுந்த ஈழத்து சிறுகதைகள் பற்றிய விரிவான ஆய்வு, மற்றும் இ.சு. மூரளிதரன், ராஜேஸ் வரிபாலசுப்பிரமணியம், தாடசாயணி, குப்பிழான் ஐ. சண்முகன், ஏ.ஏ.ஹசை.கே.கோரி ஆகியோரின் சிறுகதைகளைப்பற்றிய வாசிப்பு அனுபவங்களும் பதிவாகியிருப்பதனால், ஜீவந்தியின் ஆசிரியர்க்கிரும்பும் சிறுகதைத்துறையைக் குறித்த அக்கறையும் மலரில் இடம் பெறவண்ணைய சிறுகதைகளைத் தேர்வுசெய்வதில் காண்பிக்கும் சிரத்தையும் புலப்படுகிறது. அதனால் தான் சிறந்த சிறுகதைகள் இடம் பெற்றுள்ள மலராக இதனை ஏன்வையெவாசகர்கள்கு பரிந்துரைக்க விரும்பினோம். மலேும் பல சிறந்த ஆக்கங்கள் இம்மலரில் இடம் பெற்றுள்ளன. விரிவென்வொற அலையென்வொறிய

Written by - முருகபதி -

Monday, 04 May 2020 23:01 - Last Updated Monday, 04 May 2020 23:36

அறிமுகத் தலை தவிர்க்கின்றோம். வீடுகளில் முடங்கியிருக்கும் இக்காலப்பகுதியில் தரேந்த வாசகர்களுக்கு ஜீவநதி 13 ஆவது ஆண்டு மலர்ப்பயன்தரும்.

கலாமணி பரணீ தரனுக்கு எமது வாழ்த்துக்கள். ஜீவநதி மலரைப்பற்றுக்கொள்ள: Jeevanathy@yahoo.com

letchumananm@gmail.com